

Domoljub

V Ljubljani 18. junija 1941-XIX

Leto 54 Štev. 25

Redazione e Amministrazione: Lubiana, Kopitarjeva 6 — Abbonamenti: Anno 38 din; L. 11.50. Estero anno 60 din.

V velikem govoru je Duce napovedal zmago Osi Skoraj vso Grčijo z Atenami vred bo zasedla Italija

Dne 18. junija, to je v preteklem tednu, je ves svet pozorno prisluhnil besedam Duceja, ki jih je ta izpregovoril ob prvi obletnici vstopa Italije v vojno. Poslušanje tega zgodovinskega govora se je vršilo po vsej Italiji v znamenja posebnih svečanosti. Toda ne samo v Italiji, tudi drugod po svetu je vzbudil Ducejev govor velikansko pozornost in vseobče odobravanje.

Duce je v svojem govoru podal obširen obračun dobe enega leta, ki je za Italijo nadvse slavno in zmagovito. Od prvega dne, ko so italijanske čete začele korakati v Grčijo, pa vse do danes, ves ta čas z njegovimi velikimi sapteljami je zajela Ducejeva beseda. Povedal je, da je bil obračun z Grčijo neizogiben, da so se morali Italijani boriti v Grčiji s silnimi težavami in da so kljub vsem tem težavam slavno zmagali, in to kljub angleški pomoči Grkom, ki je bila izdatna. Zmagali so in zmagali bi bili, tudi če se ne bi nič drugega zgodilo na grški fronti. Iz vsega Ducejevega govora se izraža neomajna gotovost v končno zmago in v nerazdružljivost Osi. Zato nič čudnega, če ga je ves italijanski narod sprejel z dokazi najgorečnejše vere v zmagovito bodočnost Italije. Povsod, na trgih in na ulicah in v javnih lokalih so se zbirale množice, da bi poslušale Ducejev glas in mu navdušeno izrazile svojo brezpogojno vdanost. Zlasti na sedežih stranke so se zbrale velike množice naroda, ki so izražale Duceju vero in ljubezen.

Tudi v Berlinu so Ducejev govor pričakovali z velikim zanimanjem. V Nemčiji niso čakali na govor samo tisti, ki razumejo italijanski jezik, temveč tudi tisti, ki občudujejo govorniške značilnosti Mussolinijevega glasu.

Zlasti velik vtis pa je napravil Mussolinijev govor v vseh političnih krogih, kjer izjavljajo, da je ta govor med najvažnejšimi. Vsaka beseda, vsak stavek, vsaka misel je dokazila, poročilo o Grčiji pa je klasičen pregled o delih italijanskega vojaka, ki je v najtežjih okoliščinah končno razbil sovražnikove postojanke. Vsak Nемец se danes spominja Hitlerjevih besed, da so italijanske sile bile v stanju razbiti grško vojsko, tudi če nemška vojska ne bi bila vkorakala na Balkan.

Nič čudnega, če je Mussolinijev govor vzbudil velik vtis celo v Ameriki. Ameriški listi so obširno pisali o tem govoru ter zlasti posvetili pozornost tistem delu, ki se nanaša na odnošaje med Italijo in Ameriko. Pišejo tudi, da so se Ducejeve besede vedno izpolnile, blebetanja nasprotnikov pa so vedno zanikala dejstva.

Tudi grški listi so v velikih naslovih prinesli Mussolinijev govor ter poudarjali zadoščenje, ki ga je dobilo grško ljudstvo z njegovo besedo. Grki so v Ducejevih besedah našli pravično priznanje za junaštvo ter hvaležno sprejeli podporno roko Italije.

Svicarski listi so zlasti poudarjali pomen italijanskih žrtv in uspehov v borbi proti Angliji ter o odločilnem sodelovanju Italije pri razvoju vojaških dogodkov na vseh bojiščih. Primerjajo ta govor z govorom min. predsednika Churchilla ter poudarjajo, da je že s tem govorom dokazano, da je vstop Italije v vojno silovito otežkočil obrambo Anglije ter Angleže primoral, da se raztegnili svoje bojišče ter delovanje svojega brodomlja.

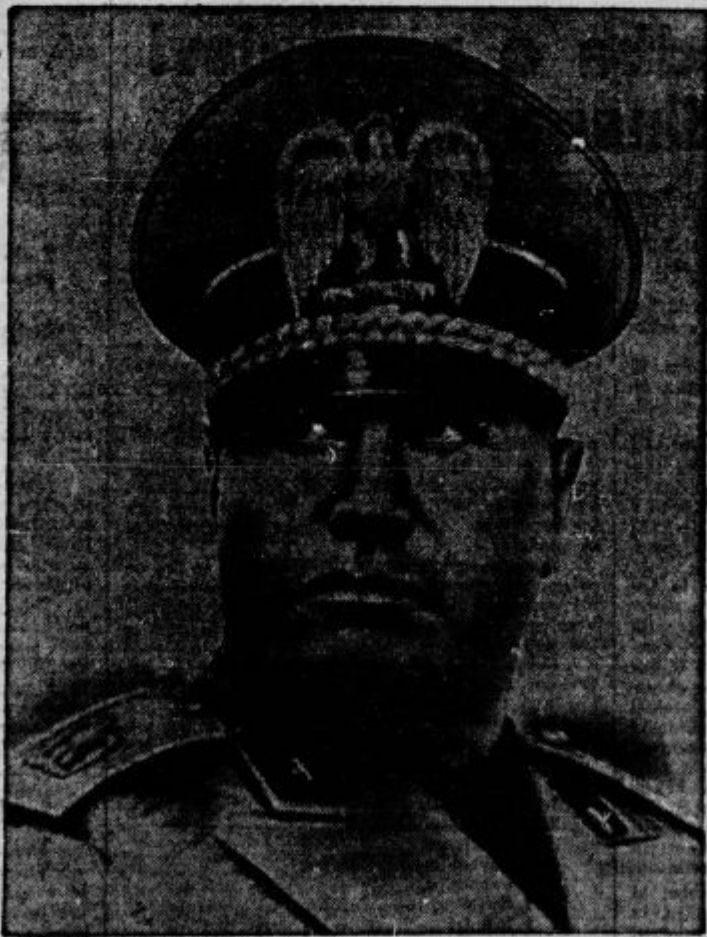
Tako je ta zgodovinski govor vzbudil po vsem svetu velike komentarje. Po svoji logiki, po svoji dokazljivosti je prepričal tudi nasprotni tabor o velikih uspehih, ki jih je dosegla Italija pri ustvarjanju novega reda v Evropi. Zlasti je prepričljivo pokazal na veliki pomen borbe Italije z Grčijo, na uspeh, ki ga je Italija tukaj dosegla, in ki bi ga dosegla tudi brez nemške pomoči, na nerazdružnost, ki veže obe Sili Osi, ki se bosta skupno borili do zadnjega. Iz govora je dihala ne samo dovršeno obvladaje misli in besede, ampak tudi velika državniška modrost. Vpliv, ki ga je pustil ta govor na ves svet, bo gotovo trajen in ga ne bo moglo uničiti še tako kljubovalno prizadevanje nasprotnikov.

Morda je nam najbolj stopila v oči ugotovitev, da se je z zlomom Grčije in Jugoslavije angleški vpliv moral docela umakniti z Balkana. S tem je nastal na Balkanu popolnoma nov položaj. Nastala je neodvisna država Hrvaška, ki jo je ustvaril poglavnik Ante Pavelić, in čigar krona je bila ponudena enemu izmed članov Savojske Hiše.

Govor Mussolinija je čpet dokazal svetu moč italijanskega orožja in veličino njegovih uspehov: Ni brez pomena, da so ga zelo komentirali tudi ameriški in angleški listi.

To dokazuje, da svetovna javnost, tudi nasprotna, ne more iti mimo tvornice sile mladega italijanskega naroda, ki si je privzel pri ustvarjanju novega reda v Evropi tako odločilno vlogo.

Ducejev govor je zato upravičeno razgibal vso svetovno javnost ne le zaradi velikih in z računi dokazanih ugotovitev, marveč in še posebej zaradi neomajne gotovosti v zmago, o kateri ne more biti nikdar dvoma, ter o trdni povezanosti Italije in Nemčije, ki ju družijo ista borba, isti cilj, isti nasprotniki in ista ideologija.

Hrvatska v trojnem paktu

V nedeljo je poglavnik podpisal vstop v trojni pakt

V Benetkah sta se zgodila preteklo soboto in nedeljo dva važna dogodka. V soboto se je vršil sestanek nemškega zunanjega ministra von Ribbentropa z italijanskim zunanjim ministrom grofom Ciano. Obisk nemškega zunanjega ministra v Benetkah in njegovi posveti z grofom Ciano so po splošni sodbi italijanskega in nemškega tiska dogodek posebnega političnega pomena.

V nedeljo ob 10 dopoldne pa je prispel v Benetke hrvaški poglavnik dr. Pavelić v spremstvu feldmaršala Kvaternika ter zunanjega ministra Lorkovića. Bil je seveda nad vse častno sprejet med navdušenimi manifestacijami prebivalstva.

Ob 12. je bil v Doževi palači slovesno podpisani zapisnik o pristopu Hrvatske k trojnemu paktu, po katerem so se pogodbeniki zavezali glede naslednjih točk: 1. Neodvisna država Hrvatska pristopa k trojnemu paktu, podpisanemu dne 26. sept. 1940 v Berlinu med Italijo, Nemčijo in Japonsko. 2. K delu tehničnih komisij, ki so določene v trojni zvezi, bodo pritegnjeni tudi hrvaški zastopniki, kadar se bo razpravljalo o vprašanjih, ki se nanašajo na Hrvatsko. 3. Besedilo pogodbe v trojnem paktu je priloženo protokolu. Protokol je sestavljen v italijanskem, nemškem, hrvaškem in japonskem jeziku in so vsi ti izvidi enako verodostojni. Protokol, sestavljen v štirih izvidih, potrjujejo s svojimi podpisi zastopniki svojih vlad.

Odmev teh dogodkov v Benetkah je bil ogromen. Tako italijanski, kakor nemški in tudi drugi tisti poudarjajo velik pomen pristopa Hrvatske k trojnemu paktu. Povsod pišejo, da je ta dogodek pač naravna posledica novega reda, ki so ga na Balkanu uvedle države osi. S tem se tudi vedno bolj

pogloblja vzajemnost in skupnost mladih evropskih narodov, ki bodo, združeni v trojnem paktu, vedeli preprečiti sleherni nered.

Paveličev govor

V imenu nezavisne države Hrvatske se zahvaljujem za podprave, ki ste jih, Ekszellenca, izrekli v imenu Italije, zastopnikov Nemčije in Japonske, kakor tudi v imenu drugih podpisnic trojnega pakta, Madžarske, Romunije, Slovaške in Bolgarije. Za nas je bila čast podpisati zapisnik, s katerim sprejema Hrvatska v popolnosti način, s katerim ustvarjajo Italija, Nemčija in Japonska edinstvene fronte in novi pravični red v Evropi in Aziji. To dejanje je za hrvaški narod velike in odločilne važnosti, ker je izvedea samo dva meseca po našem nacionalnem in državnem vstajenju, ki omogoča sodelovanje s totalitarnimi državami, poglobljenimi s socialno in politično revolucijo, ki so bile in so navdahnjene s genialnostjo njihovih voditeljev in s voljo narodov. Ponosni smo, da sedelujemo v tej skupni državi, ker se je nezavisna država Hrvatska še s samim dejanjem svoje ustanovitve postavila ob bok držav, ki so s svojimi dejanji nadomestila sistem praznih besed in ispolnjujejo s tem daljnosežno nalogo mednarodne pravice. Zahvaljujem se Duceju Fašizmu, Führerju velikega Rajha in predsedniku vlade Carstva Vshajajočega Sonca, da so mi dali priliko, da kot zastopnik Hrvatske še enkrat potrdim njeno voljo do življenja in sodelovanja s velesilami Osi in zavezniškimi prijateljskimi državami.

Važna odredba o zamenjavi dinarja

Visoki Komisar za Ljubljansko pokrajino
rasglaša:

S kraljevo uredbi s dne 2. junija 1941-XIX, objavljeno v Uradnem listu kraljevine Italije s dne 17. t. m., se odreja:

a) Na ozemlju bivše kraljevine Jugoslavije, ki tvori Ljubljansko pokrajino, je denar s zakonito veljavnostjo italijanska lira;

b) dinarji, po zakonu izdani in v obtoku, ki so v zakoniti posesti prebivalcev tega ozemlja, se zamenjajo v lire po razmerju 83 lir za vsakih 100 dinarjev;

c) po istem tečaju se morajo med prebivalci tega ozemlja poravnati dolžniška in upniška razmerja katere koli vrste, glasoča se na dinarje.

Zamenjava med tema veljavama se izvede v dne od 19. do vtečnega 26. junija 1941-XIX, opravila pa je posebne poslovalnice, ki jih postavi »Banca d'Italia«.

Imetniki katere koli vrste bankovcev in kovanega denarja bivše jugoslovanske države morajo te predložiti v zamenjavo v zgoraj določenih dneh nikakor podaljšljivega roka pri zgoraj omenjenih poslovalnicah »Banca d'Italia« hkrati s prošnjo, sestavljeno na posebnem obrazcu, ki se dobi pri teh poslovalnicah. V tej prošnji ki jo za fizične osebe napravi skupno redbinski glavar, za ustanove, tvrdke in denarne zavode pa njih predstavniki, je treba navesti priimek, ime, očetovo ime, bivališče, po potrebi pa tudi, kaj je predložitelj bankovcev in kovanega denarja. Da se olajšata pregled in štetje, se morajo predložiti bankovci v zamenjavo razvrščeni po vrednostnih zneskih. Kovani denar pa po vrstah in vrednosti.

Zamenjati so upravičene samo osebe, ki stalno prebivajo na priključenem ozemlju, in samo za denarni znesek, ki je v njih zakoniti posesti.

Ne zamenjajo se bankovci izven tečaja, nezakonito v obtok dani bankovci in tisti, ki bi se iz katerega koli vzroka ne mogli priznati za veljavne.

Denar, ki bi se ne predložil v zamenjavo v zgoraj določenem roku, ne bo imel več zakonite veljavnosti na ozemlju pokrajine in na drugih

ozemljih bivše jugoslovanske države, priključene Italiji.

Če bi nastal spor o zakoniti posesti ali izvoru denarja, žigar zamenjava se zahteva, kakor tudi o njegovi veljavnosti, se zamenjava odkloni, poslovalnice zavoda »Banca d'Italia« pa pridržijo denar in izdajo sanj nekolikovano prejemno potrdilo.

Po čl. 2. zgoraj navedene kraljeve uredbe se odklone vsaka nadaljnja odločitev o sporu posebni komisiji, ki ima svoj sedež v glavnem mestu pokrajine.

Kakor določa isti člen 2. kraljeve uredbe, se per odločbe te komisije ni pritožbe.

V prvih treh dneh zgoraj omenjene zamenjave se morajo predložiti tisočdinarski bankovci, ker drugače izgubijo vrednost. Stevilke serij teh bankovcev se morajo zapisati na hrbtu obraza za prošnjo.

Zamenjava bankovcev tistih serij, ki so jim ne prizna veljavnost, se odloči, dokler ne odloči zgoraj omenjena komisija, bankovci se pa pridržijo v pologu, o čemer se izda podpisan izvod prošnje kot potrdilo.

Poslovalnice »Banca d'Italia«, ki jim je poverjena zamenjava, bodo poslovale v naslednjih krajih:

V pokrajini

pri davčnih upravah:

1. na Vrhniki,
2. v Dolenjem Logatcu,
3. v Višnji gori,
4. v Novem mestu,
5. v Cрномlju,
6. v Kotevju,
7. v Ribnici.

Do teh poslovalnic se morajo obrniti vsi prizadeti, vtelevi razne javne in zasebne ustanove, banke in denarni zavodi vobče.

Starošine javnih uradov v pokrajini, vtelevi pošne urade, imajo odrediti:

- a) da od petega dne po začetku zamenjavanja dalje prenehajo blagajne teh uradov sprejemati plačila v dinarski veljavi;

- b) da se dinarska gotovina, ki bo v blagajni na večer pred tem dnevom, odvede zaradi zamenjave v najbližnjega izmed zgoraj navedenih krajev, kjer posluje zamenjavalnica zavoda »Banca d'Italia«.

V Ljubljani-mestu:

1. pri finančnem ravnanstvu,
2. pri davčnem uradu za okolico (justična palača),
3. pri bavevinskem finančnem odseku.

Do teh poslovalnic se lahko obrnejo vsi prizadeti, izvzemši denarne zavode, »Pokojniški zavod za nameštence« in državno urado, glede katerih se odreja takole:

Denarni zavodi s kakršnimi koli imenom in navedeni Pokojniški zavod opravljajo zamenjavo blagajniške gotovine po svojem zadnjem sklepu pri predstavnstvu (»Banca d'Italia«) v Ljubljani (Narodna banka). Razen tega pa morajo denarni zavodi vsak večer teh, za zamenjavo določenih dal prijaviti predstavnstvu »Banca d'Italia«, svoje blagajniško stanje dinarjev in lir.

Davčne uprave, tobačna tovarna, carinarice in poštni uradi v Ljubljani morajo po 12. uri zadnjega izmed dni, ki so določeni za zamenjavanje, odvesti svojo dinarsko gotovino z vplačilnim spiskom po pristojnosti finančnemu ravnanstvu, osrednji blagajni carinskega ravnanstva ali blagajni glavne pošte v Ljubljani, ki jih potem odajo zavodu »Banca d'Italia«.

Tudi javni uradi morajo za zamenjavo vložiti na posebnem obrazcu sestavljeno prošnjo pri organih zavoda »Banca d'Italia«.

V smislu člena 5. omenjave kraljeve uredbe morajo lastniki in vobče imetniki vrednostnih papirjev, izdanih v kraljevini Jugoslaviji po dravi ali s državnim jamstvom, po javnih krajevnih ustanovah in semljiških ter kmetijskih kreditnih zavodih, v istih dneh, določenih za zamenjavo, izročiti te papirje v poseben polog pri kakem denarnem zavodu njih zaupanja.

Ti vrednostni papirji se morajo položiti s spiskom v dvojniku, žigar obrazci se dobe pri

(Nadaljevanje na 10. strani.)

Iz uradnih objav Svobodno kretanje

Z ukrepom Vis. Komisarja niso več potrebni posebni potni listi varnostnih oblasti.

Ljubljana, 17. junija.

Tiskovni urad Visokega Komisarjata razglaša:

Visoki Komisar za Ljubljansko pokrajino je odredil, da izgubi s 16. junijem veljavo odredba o obveznosti potnih listov za potovanje na področju Ljubljanske pokrajine.

Nova odredba Eksk. Visokega Komisarja prinaša veliko olajšavo v življenje prebivalstva Ljubljanske pokrajine. Potovanje na področju Ljubljanske pokrajine je poslej svobodno, ni vezano na noben potni izkaz in s tem znatno olajšano.

Odredba Visokega Komisarja pa je preprečevala dokaz, kako hitro so se razmere v naši pokrajini pod njegovim modrim vodstvom uredile ter normalizirale, pa tudi dokaz njegovega popolnega zaupanja v razsodnost prebivalstva. Naši ljudje bodo z velikim veseljem in razumevanjem sprejeli odredbo Visokega Komisarja v zavesti, da so si njegovo zaupanje s svojim dosedanjim vedenjem zaslužili.

Prepoved plesnih zabav

Tiskovni urad Visokega Komisarjata javlja:

Visoki Komisar za Ljubljansko pokrajino je v skladu s položajem v drugih pokrajinskih kraljevine odločil, da se prepovedo plesne zabave v Ljubljani in Ljubljanski pokrajini.

Ta odredba Visokega Komisarja je nedvomno popolnoma na mestu. Pri nas in okrog nas se dogajajo dogodki, ki zahtevajo resnosti in zavesti, da je treba biti pripravljen na žrtve. Čas je malo primeren za zabavo in za ples. Odredba bo nedvomno nalezela povsod na odobravanje in na ugoden sprejem.

Zavarovalni zastopnik

Črtica z dežele

V Ajdovi vasi že dvajset let ni bilo požara, Bog bodi zahvaljen. Kmetje in delavci so brezskrbno pridelovali na polju ter služili po tovarnah. Beseda »požar« je le redko kdaj prišla iz ust, skoraj odvadili so se je. Bili so pač zavarovani, kakor vsaka slovenska hiša. Ni bilo skoraj doma, kjer ne bi tik pod hišno številko bila nabita tablica, na kateri je blestelo ime zavarovalne družbe. Imeli so namreč silno agilnega zastopnika, ki ni odnehal, dokler se niso vse hiše zavarovale. Res je, da so mu močno konkurirali zastopniki drugih družb, toda Luka Raztresen, ki so mu stali ob strani ugledni vaški možakarji, ni miroval prej, dokler ni cele vasi spravil pod svoje zastopstvo. Postal je zastopnik v pravem pomenu besede. Njegova hiša je bila nedaleč od velike farne cerkve sv. Jožefa, in na njej je bila pribita velika deska in na deski je bilo z velikimi črkami napisano:

ZASTOPSTVO LJUDSKE ZAVAROVALNICE

Lepa je bila ta deska in spoštovanje vzbujajoča, saj še župan niso imeli take deske, še manj pa tako lepega napisa. Z velikim občudovanjem je zrla vaška mladina v to desko in ob njej zidala načrte za bodočnost, ki so jo privleli do tega zaključka: »Tudi jaz bom postal zastopnik.« Pa tudi starejši možakarji niso šli mimo Lukove hiše, ne da bi se ob njej in njeni deski globlje zamislili.

Nič čudnega torej, če je postal Luka Raztresen najuglednejša, rekel bi vodilna osebnost v Ajdovi vasi. Še bolj je prišel njegov vpliv do veljave tedaj, ko je umrl župan Zakrajšek. Župan Zakrajšek se je ponesrečil v občinskem gozdu. Deblo je padlo nanj in ga popolnoma zmečkalo. Ajdova vas je tako izgubila svojega priljubljenega župana, ki je z veliko ljubeznijo vodil vaščane po poti pravdnosti in gospodarstvskega blagostanja, jih varoval pred nevoščljivostjo in obistnostjo sosednjih vasi ter jih dostojno zastopal pred oblastjo. Z njegovo smrtjo so vaščani izgubili res skrbno vodstvo, ki ga bo težko nadomestili. Ajdova vas je imela sicer še moža korenjaka in poštenjaka, Franceta Hladnika, ki bi bil sposoben prevzeti težko in odgovorno službo županstva in ki je užival veliko zaupanje med vaščani, toda ta je še pred županovo nesrečo odšel neznanokom po svetu. Tako so vaščani ostali za nekaj časa brez župana.

Razumljivo je tedaj, da je ob takih prilikah postal Raztresen središčna osebnost vaške politike in nekak samoposebni vodja vaškega življenja.

Prav v tem času pa je nekega pomladanskega jutra navsezgodaj zadonel po vasi strahen krik: »Goril Ogenji!»

Ljudje, ki jih že nad dvajset let ni vznemirjal podoben klic, so kot blazni drveli sem pa tja ter vpili: »Pomagajte, gori, gori!»

In res je gorelo pri Suhadolniku.

»Vode, prinesite vode!« so vpili moške, »Zenske, po vrče in posode!»

Kmalu je začela pljuskati voda med goreče travove, toda to je bilo kakor neznatna kaplja v ogromnem požaru. Čez nekaj časa se je požar tako razrastel, da ni bilo mogoče priti blizu in so ženske le oddaleč opazovale ogromne plamene, ne da bi mogle blizu z vodo.

V nemoči in nemo so stali ljudje ob požaru in se tresli od groze. Vsem je bilo zelo žal, da niso imeli kakor sosednja vas svoje gasilske čete in vsaj eno brizgalno.

Tedaj pretirga ta molk glasno vprašanje: »Kje je naš zastopnik?»

»Pa res! Kje je naš zastopnik? Sem naj pride in pomaga, saj je naš zastopnik!»

Nekaj fantov je zdrvelo proti cerkvi ter planilo v Raztresenovo hišo.

»Luka, pri Suhadolniku goril! Hitro pridite tja in pomagajte!»

Luka je sedel pri pisalni mizi ter mirno in dostojanstveno računal.

»Vem!« je rekel. »Ravnokar sem računal, koliko bo dobil Suhadolnik izplačano od zava-

rovalnice. Škoda, da se je zavaroval za tako nizko vsoto.»

»Toda pridite nam pomagat, požar moramo vendar pogasiti.«

»Kako naj vam pa pomagam? Potrudil se bom prav zanesljivo, da bo zavarovalna vsota prav v redu izplačana, več storiti pa ne morem.«

Razočarani so se vrnili odposlanci nazaj k Suhadolniku, kjer je požar divjal naprej v nezmanjšanem obsegu. Suhadolnik je obupaval, ljudje so v grozi z njim sočustvovali.

Zvečer od velikega poslopja ni ostalo drugega kot kup osmojenega tramovja in pa gole, razdrte stene. Tedaj šele so prihiteli gasilci od oddaljene vasi, da bi pokazali svoje gasilsko junaštvo. Toda bilo je že prepozno. Morali so se vrniti, ne da bi samo enkrat pognali vodo iz cevi.

Brezskrbnost je minila ljudi. Vseh se je polastila neka nervozna zaskrbljenost. Marsikdo je noč prečel ter oprezoval okrog hiše, ni li morda v bližini požigalec, ki bo vsak čas podtaknil ogenj njegovi hiši?

Čez dva dni po tem dogodku je spet razgibal vas krik: »Gori, gori!»

Zopet je gorelo pri Klobovsu. Tokrat so bili gasilci iz sosednje vasi bolj urni in so požar omejili le na gospodarsko poslopje.

Ljudje se je polastila še večja groza. Kdo neki nam zažiga domove? To je bilo vprašanje, ki je bilo na ustih vsakega. Bog ve, če ne bo nocoj gorela prav moja hiša? se je vsakdo spraševal. In kje je naš zavarovalni zastopnik, in kaj dela, da nam nič ne pomaga?

Luka Raztresen pa je pridno računal ter spisoval, hodil od hiše do hiše ter izterjaval zaostalo zavarovalnino.

»Ljudje božji, hitro plačajte, drugače ne boste dobili izplačanega zavarovalnega zneska.« In ljudje so pridno plačevali, ne toliko zaradi pomoči zavarovalnice, pač pa bolj zaradi tega, ker so upali na ta način odgnati od sebe nesrečo.

Ni minilo veliko dni po dogodku, že je ponovno donel po vasi obupni klic: »Ogenj, ogenj!»

NAŠ NOVI ROMAN

Danes smo začeli z novim romanom »Nazaj več ne gremo«. Roman je vzet iz domačega življenja, ne manjka mu pa tudi mednarodne razgibanosti. Prvi del ima svoje pozorišče v Rožnem dolu, kjer se strastno borita za zmago dve strani: mlada, krščanska narodna in komunistična brezbožnica. Vmes je pretresljiva zgodba dveh ljubečih se, čistih src, ki ne moreta najti skupne poti. Loči ju satansko sovraštvo inženirja Vagnerja, ki odnese končno zmago v borbi za oblast v Rožnem dolu ter za srce dekleta. Na zelo napet način se nato borba prenese v Spanijo, kjer prav tisti čas divja strahotna državljanska vojna. Tu doživi ljubezen svojo preizkušnjo. Prizori so polni najbolj čiste ljubezni do domovine, burnih dogodkov iz državljanske vojne, krščanskega junaštva in satanstva brezbožnikov. Glavni junak, mladi zdravnik dr. Grašič, se tukaj zopet sreča z inž. Vagnerjem v končnem spopadu. Zgodba se nato prenese zopet v Rožni dol, kjer zdaj krščanska in narodna stran z Grašičem na čelu popolnoma zmaga nad komunizmom ter začne v Rožnem dolu novo dobo. To je tudi čas, ko se ljubeča srca strenejo po dolgi in težki preizkušnji. Prav tedaj pa izbruhne tudi doma vojna. In v ta čas padejo tudi besede, ki jih izreče Grašič: »Prišli smo do ovinka. Kar je bilo, je minilo. Nazaj več ne gremo!»

Gorelo je pri Krajniku.

Zdaj je bilo več kot jasno, da so neki banditi ogenj načrtno podtikali. Ljudje so drveli k zastopniku Luki:

»Pomagaj nam, ti si naš zastopnik! Vso vas nam bodo požgali ter nas spravili na be-raško palico!»

Da je

ASPIRIN

originalen

zajamčuje vtisnjeni „Bayer“-jev križ. Aspirin je učinkovit, neškodljiv in se dobi v vseh lekarnah.

Opten reg. pat. št. 5. in 7297 od 22. marca 1909

Luka Raztresen pa je naprej pridno spisoval, računal in izterjaval denar, pomagati pa ni mogel.

Ljudska nevolja proti njemu je rasla. »Pomaga naj nam, čemu je pa naš zastopnik!« so se jezili možakarji ter ga kleli.

Zopet je izbruhnil požar pri Majdiču, in zopet so ljudje drli nad zastopnika. Tokrat je bilo ozračje okrog Raztresenove hiše zelo napeto. Množica je vpila in grozila:

»Za nič je, dol z njim! Ne maramo takega zastopnika! Sem z njim, da ga potipamo!»

Hrup množice je bil vedno večji, vedno bolj nevarno je postajalo ozračje. Moške so kleli in se pridušali, otroci so žvižgali, ženske so vreščale.

Tedaj pride po poti mimo mlad gospod v kovčegom v levi roki in z dežnikom v desnii. Pogledi vseh so se zapicili vanj. Bil je Smolnikarjev Janez, študent prava, ki je prišel iz Ljubljane domov na počitnice.

»Ljudje božji, kaj pa vendar imate?»

Ljudje so postali nekako v zadregi. Nihče se ni ganil, da bi pojasnil položaj.

»Ali imate zborovanje, ali demonstrirate, ali kaj je to?»

Tedaj stopi iz množice možakar ter pojasni vso zadevo.

»Saj to vendar ni zastopnikova stvar!« vzklিকে Smolnikarjev študent. »Vi zahtevate od njega nekaj nemogočega. On je zastopnik zavarovalnice in nič drugega. Njegova naloga je, da množi število zavarovancev, skrbi za plačevanje zavarovalnine ter podobno. Drugače vam pa ne more prav v ničemer pomagati.«

»A tako!« so rekli oče ter se umaknili. Množica je napeto poslušala.

»Vi sami si morate pomagati. Saj imate vendar svoj občinski odbor, ki mora skrbeti za to, da se požigalčeva roka ne bo dotaknila vašega imetja, saj imate svoje oči, da boste opazili požigalca, imate svoje roke, da mu boste zabranili zločinsko dejanje. Luka Raztresen pa tega ne more storiti, saj on je čisto navaden zastopnik in uslužbenec zavarovalne družbe.«

Ljudje so uvideli pravilnost njegovih izjav in ter se razhajali.

»Prav je govoril,« so rekli stari in mladi, »Čemu imamo pa svoj občinski odbor, čemu imamo svoje žilave roke, da ne bi mogli ubraniti naših domov pred roko požigalca?»

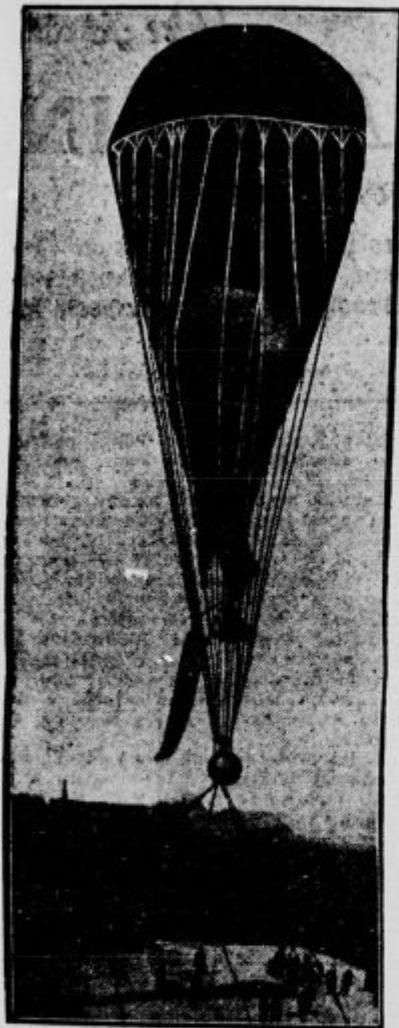
In moške in fantje so se zbrali okrog občinskega odbora ter se posvetovali in posvetovali. Končno so si bili v vsem edini in na jasnem ter se mirno razšli.

Tisto noč so ljudje v Ajdovi vasi spet šli mirno spat v zavesti, da čuvajo njih domove krepke in žuljave pesti vaških fantov in možakarjev.

Človek v stratosferi

Naloga letala je, da svjč tovor, to so potniki, blago in pošto, v najkrajšem času prenese v kraje, ki so med seboj zelo oddaljeni. Dočim so današnja prometna sredstva, n. pr. železnice, prisiljene, da pri svojem obratovanju delajo razne ovinke, ki povzročajo nemalo izgubo časa, si izbere letalo ravno zračno pot iz kraja v kraj.

Vsa prizadevanja za izpopolnitev letala imajo v glavnem cilj, usposobiti letalo, da brezopasno preleti najvišje gorske velikane in premeri neizmerno daljave, ne da bi mu bilo treba pristati.

Piccardov stratosferni balon

Letala so le polagoma, leto za letom doživela izboljšanja, tako v pogledu znižanja zračnega odpora, kakor glede zvišanja moči delovanja stroja. Zanimiv primer ravnokar povedanega je prelet preko visokih alpskih vrhov, ki se nam danes ne zdi nič izrednega. Vendar je šele devet let mogoč reden in brezopasen potniški zračni promet preko Alp. Leta 1927 je prvič veliko nemško letalo preplulo veličastno alpsko gorsko skupino (gmont) na letu iz Monakovega v Milan. Od leta 1928 dalje so uvedli na tej zračni progji reden poštini in blagovni promet. Vendar se je šele leta 1932 tehnika letala toliko izpopolnila, da so mogli odpreti preko Alp redni potniški zračni promet.

Odkod ovire? Cim višje se dviga letalo, tem manjša je gostota oziroma pritisk zraka. Zato bi se morala brzina letala sorazmerno zvišati. Vendar je treba v višavah z razredčenim zrakom upoštevati veliko oviro, namreč občutno zmanjšanje delovne sile motorja. Strokovnjaki so izračunali, da znaša zmanjšanje delovne sile motorja v višini 5000 m kar 40%, v višini 6000 m pa celo 60%. Tehnika je torej morala najti sredstva, da je visokovišinski zmanjšani zračni pritisk s posebnim dotokom zraka nekako izenačila in tako

vsaj za gotovo višino ohranila enakomerno delovanje strojev.

Seveda pa je v tem pogledu tehnika šele na pol poti in se nahaja visokovišinski (stratosferni) polet še vedno pri skromnih začetkih. Vendar so drzni podvigi v smeri stratosfere dokazali, da možnost dosega najvišjih zračnih višav ni brezupna.

Raziskovalci zračnih višin so dosegli, da je zrak tem mirnejši, čim višje se letalec povspe. V višini 8—10 km ni več oblakov, ki so nemala ovira zračnih poletov. Res mora biti nekaj čudovitega v taki višini brez vetrov in vremenskih motenj opazovati podnevi nezamegleno sonce, ponoči pa luno in zvezde.

Mnogo tajinstvenega še skriva polet v stratosfero, zakaj precej je bilo drznih letalcev, ki so v višavah marsikaj doznali, a jim ni bilo dano svoje doživljaje sporočiti znanosti in svetu... Pred več kot desetimi leti je Američan H. C. Gray, potem ko je z balonom dosegel višino 14.500 m, prišel na zemljo mrtev. Leta 1934. so Rusi s svojim izbrano urejenim balonom, ki so mu dali ime »Sirius«, pripluli v višino nad 20.000 m. Zadnja poročila so letalci »Sirius« poslali v Moskvo po radiu, češ da je balon pokrit z ledom in da so udeleženci poleta v brezupnem položaju. Tudi oni so se vrnili mrtvi na ta svet.

Piccard, znani balonski raziskovalec stratosfere, je že leta 1931. prodrl 15.781, leta 1932. pa 16.300 m v zračne višave. Amerikanca Stewens in Anderson sta leta 1935. dosegla rekord 23.400 m.

Poleg balonskih so mnogi drzni letalci tvegali v smeri stratosfere tudi aeroplanske polete. Med njimi je znan Amerikanec Willy Post, ki je letel leta 1935. z aeroplanom 12.000 m, in Italijan Donati, ki se je leta 1934. povzpel s svojim avionom celo 14.433 m v zračne višave. Rekord v tem pogledu pa ima angleški letalec Swain, saj se je dvignil z aeroplanom kar 15.230 m v zrak.

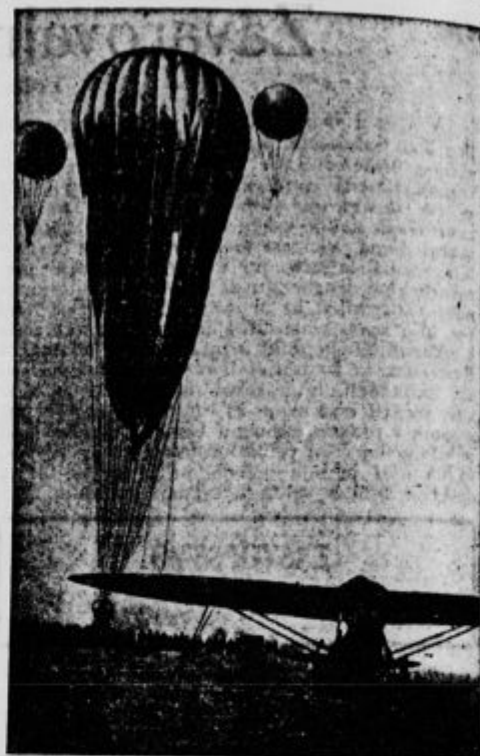
V stratosferi, prosti vremenskih nevarnosti in v tamkajšnjem zraku, ki ima komaj 10% pri nas običajne zračne gostote, bodo mogoči zračni poleti neverjetne brzine.

Zmanjšani pritisk zraka pa nam vendarle narekuje gotove tehtne pomisleke glede rednega delovanja človeškega organizma v opisani višavi. Letalci morajo vzeti s seboj dovoljne množine kisika za dihanje, med poletom morajo biti zaprti v brezračnem prostoru. Posebne priprave preprečijo večje spremembe visokovišinske toplote oz. mraza itd. Gotovo je, da bo tehnika prej ali slej izpopolnila zračne vožnje tako, da bodo visoki zračni poleti oziroma potovanja vsakdanja stvar.

Letalec Swain je po svojem poletu leta 1936. dejal, da je brzel v višini 8000 m — 800 km na uro, v višini 12.000 m pa celo 900 km na uro.

Visokovišinski let bo dal svetovnemu prometu bodočnosti seveda popolnoma drugačen obraz. V nekaj urah bo opravljena vožnja, za katero potrebujemo danes dneve ali celo tedne.

Pač pa bodo šele nova raziskovanja odločila, ali bodo poleteli neznanske hitrosti visoko v zraku mogoči v sami stratosferi ali izven nje — bliže zemlje.

Ruski stratostat, ki se je poneaščil

Letalec opremljen za polet v stratosfero

Stratosferna gondola Stewensa in Andersona

Faded, illegible text in the top left column.

Faded, illegible text in the top middle column.

Faded, illegible text in the top right column.

Faded, illegible text in the bottom left column.

THE

Largest and most complete
collection of
JUGOSLAVIA
in the world.
Includes all the latest
books, maps, and
documents.
— Price, \$10.00 —

THE

Faded, illegible text in the bottom middle column.

Faded, illegible text in the bottom right column.

Čudežna svetilka

Za naše male

Aladin je sam ostal v temi. Tedaj je razumel, da neznanec ni bil njegov stric. Bil je namreč hudoben afriški čarovnik, ki je izvedel čarovnih knjig skrivnost čudežne svetilke. On je prišel na Kitajsko zato, da se je poslužiti. Toda ni je mogel imeti, če je ne dobi koga drugega. Sklenil je zato, da jo bo na ta način dobil od Aladina ter da bo nato zbežal. Zdaj ko je njegov načrt šel po vodi, je vrnil v Afriko ves razjarjen, in mnogo časa ni bilo več slišati o njem.

Aladin pa je medtem tuhtal, kako bi se vrnil na zemljo. Ko je tako tuhtal, je začel zviniti prstan, ki mu ga je dal čarovnik. Takoj mu je prikazal duh volikan in ga vprašal: »Kaj hočeš? Jaz sem suženj prstana ter moram ubogati tistega, ki ta prstan nosi.«

»Popelji me iz tega strašnega kraja!« pravi Aladin.

Takoj nato se je znašel na zemlji ter ves vesel odšel domov.

Dan nato je rekel Aladin svoji materi: »Prodal bom svetilko, ki sem jo prinesel s tega doma ter nama kupil hrane.«

»Svetilka je stara in vsa umazana, zato jo bom prej očistila,« je rekla mati.

In začela jo je s peskom drgniti. Takoj se je prikazal strašen duh, ki je rekel:

»Kaj hočeš? Jaz sem suženj svetilke in moram ubogati tistega, ki jo drgne.«

Aladinova mati je bila tako zaprepaščena, da je spustila svetilko na tla. Aladin pa jo je pograbil in zavpil:

»Prinesi mi jesti, ker sem lačen.«

Duh je izginil in se takoj vrnil s srebrno vazo, na kateri je bilo dvanajst srebrnih krožnikov, polnih izbranih jedi. Aladin in njegova mati sta se najedla do sita, in ostalo je še mnogo za naslednji dan.

Ko sta pojedla vso hrano, je Aladin prodal srebrno vazo in krožnike ter kupil zopet hrane. In tako udobno sta živela več let ter polkralica sužnja svetilke, ko jima je zmanjkalo hrane ter nato prodala srebrno posodo, ko sta pojedla vse, kar jima je prinesel velikan.

Prišel pa je dan, ko je postal Aladin nezadovoljen s svojim nizkim življenjem. Služajno je nekega dne zagledal lepo princezino Badrulbudur. Zaljublil se je vanjo ter prosil svojo mater, naj gre k sultanu ter ga poprosi za hčerko.

Njegova mati se je začela smejati. »Ali se ti zdi verjetno,« mu pravi, »da bi dal sultan svojo hčerko za ženo sinu ubogega

krojač? In dalje, on bi gotovo rad imel bogata darila. In ti, kaj mu moreš dati?«

Tedaj je Aladin razodel svoji materi, da so sadeži, ki jih je on smatral za okraske iz navadnega stekla, v resnici pristani dragulji.

»Nesi jih sultanu,« pravi mladenič, »mogoče se mu bo dopadel ta dar in ne bo odklonil tistega, ki mu ga pošilja.«

Aladinova mati je res odnesla bisere sultanu. Povedala mu je željo svojega sina ter mu izročila dar.

»Kako lepi dragulji! To je pa v resnici velika redkost!« je vzkliknil sultan, ki ni še nikoli videl tako dragocenih kamnov. »Tvoj sin bo dobil mojo hčerko. Toda še prej mi mora poslati štirideset zlatih posod, ki bodo polne takih biserov. Vsako posodo mora nositi črn suženj, in vsakega črnega sužnja mora voditi bel, mlad in lep suženj. Vsi pa morajo biti prekrasno oblečeni.«

Aladinova mati se je vrnila domov zelo žalostna. Mislija je pač, da je bilo vse upanje njenega sina prazno. Toda Aladin ji je rekel:

»Moj duh bo poskrbel za vse, kar je potrebno.«

In začel je drgniti čudežno svetilko.

Duh se je prikazal, takoj razumel, kar je zahteval Aladin, in v naslednjem trenutku je stalo pred njima štirideset črnih sužnjev, ki so nosili v zlatih posodah dragocene kamne. Spremljalo jih je pa štirideset belih sužnjev. Aladin si je tedaj ukazal lepega konja, štirideset sužnjev zase, šest sužnjev pa za spremstvo svoji materi. Vsi so bili sijajno oblečeni. Z veliko slovesnostjo so odšli vsi v sultanovo palačo.

Sultana je silno presenetil ves sijaj. Hotel je, da bi Aladin še tisti dan poročil kraljičino. Toda Aladin je to odklonil.

»Najprej hočem sezidati sijajno palačo, ki bo vredna sprejeti vašo hčerko.« Takoj je polkralica duha svetilke, in v eni sami noči je bila zgrajena sijajna palača prav nasproti sultanove palače. Tedaj sta se Aladin in princezinja Badrulbudur poročila in sta živela srečna mnogo let.

To-la tam daleč v Afriki je še vedno živel hudobni čarovnik. Nekega dne je s svojo čarobno močjo odkril, da Aladin ni bil mrtev

Zobobol'lahko odstrani

VERAMON.

Veramon se nadalje uporablja pri glavobolu, po nreveh zavijtem alkohol, pri bolečinah ran in bolestin menstruaciji.

Zavijki z 2 tabletama in z 10 ter 20 tabletami se dobe v vseh lekarnah.

VERAMON

Origina. reg. pod št. Br. 21296 od d. XI. 1938

pod zemljo, kakor je on to misli, temveč jo živel bogat in srečen.

»On je odkril skrivnost svetilke!« je rekel čarovnik.

In šel je na pot na Kitajsko.

Ko je prišel do mesta, kjer je živel Aladin, je kupil svetilke iz bleščečega bakra, se preoblekel v trgovca, šel proti kraljevi palači ter vpil:

»Nove svetilke v zameno za stare svetilke. Nove svetilke v zameno za stare svetilke.«

Aladin je bil zunaj mesta na lovu, toda princezinja je slišala vpitje trgovca ter rekla enemu izmed svojih sužnjev:

»Tam je stara svetilka. Pogledj, če ta trgovec res govori res govori resnico in če ti bo dal za to staro svetilko novo.«

Čarovnik je takoj zamenjal svetilko ter je s svojim plenom zbežal na samotni kraj. Tam je začel drgniti svetilko in takoj se je prikazal duh.

»Prenesi takoj Aladinovo palačo z njenimi prebivalci vred v Afriko!« je ukazal čarovnik.

Ko se je sultan drugo jutro prebudil ter pogledal skozi okno, ni mogel verjeti svojim očem, ko je zapazil, da je Aladinova palača izginila.

»Moja hčerka, moja hčerka!« je začel vpiti.

In dal je povelje svojim stražam, naj uklenejo Aladina, ki se je vračal z lova. Sultan bi najrajši dal takoj odrezati glavo svojemu zetju. Toda bal se je upora, kajti ljudstvo je zelo rado imelo Aladina. Zato je moral pustiti Aladinu 40 dni časa, da bo našel izgubljeno kraljičino.

Ubogi Aladin je bil obupan. Nič ni vedel, kja naj bi prav za prav iskal svojo palačo ter svojo lepo princezino.

(Nadaljevanje prihodnjic.)

JABLIN - Jabolčnik

za izdelavo umetne domače pijače Vas stane za 50 litrov zavitek din 80.—, po pošti din 42.—, 2 zavitka po pošti din 78.—, 8 zavitki po pošti din 110.—. Prodaja Dragerija Emens

Ivan Kanc - Ljubljana - Nebotičnik

Čudežna svetilka

Za naše male

Aladin je sam ostal v temi. Tedaj je razumel, da neznanec ni bil njegov stric. Bil je namreč hudoben afriški čarovnik, ki je izvedel iz čarovnih knjig skrivnost čudežne svetilke ter je prišel na Kitajsko zato, da se je polasti. Toda ni je mogel izmeti, če je ne dobi od koga drugega. Sklenil je zato, da jo bo na ta način dobil od Aladina ter da bo nato zbežal. Zdaj ko je njegov načrt šel po vodi, se je vrnil v Afriko ves razjarjen, in mnogo časa ni bilo več slišati o njem.

Aladin pa je medtem tuhtal, kako bi se vrnil na zemljo. Ko je tako tuhtal, je začel vrteti prstan, ki mu ga je dal čarovnik. Takoj se mu je prikazal duh velikan in ga vprašal: »Kaj hočeš? Jaz sem suženj prstana ter moram ubogati tistega, ki ta prstan nosi.«
»Popelji me iz tega strašnega kraja!« pravi Aladin.

Takoj nato se je znašel na zemlji ter ves vesel odšel domov.

Dan nato je rekel Aladin svoji materi: »Prodal bom svetilko, ki sem jo prinesel včeraj domov ter nama kupil hrane.«

»Svetilka je stara in vsa umazana, zato jo bom prej očistila,« je rekla mati.

In začela jo je s peskom drgniti. Takoj se je prikazal strašen duh, ki je rekel:

»Kaj hočeš? Jaz sem suženj svetilke in moram ubogati tistega, ki jo drgne.«

Aladinova mati je bila tako zaprepasčena, da je spustila svetilko na tla. Aladin pa jo je pograbil in zavpil:

»Prinesi mi jesti, ker sem lačen.«

Duh je izginil in se takoj vrnil s srebrno vazo, na kateri je bilo dvanajst srebrnih krožnikov, polnih izbranih jedi. Aladin in njegova mati sta se najedla do sitega, in ostalo je še mnogo za naslednji dan.

Ko sta pojedla vso hrano, je Aladin prodal srebrno vazo in krožnike ter kupil zopet hrane. In tako udobno sta živela več let ter poklicala sužnja svetilke, ko jima je zmanjkalo hrane ter nato prodala srebrno posodo, ko sta pojedla vsa, kar jima je prinesel velikan.

Prišel pa je dan, ko je postal Aladin nezadovoljen s svojim nizkim življenjem. Sluščajno je nekega dne zagledal lepo princezinjo Badrubudur. Zaljubil se je vanjo ter prosil svojo mater, naj gre k sultanu ter ga poprosi za hčerko.

Njegova mati se je začela smejati, »Ali se ti zdi verjetno,« mu pravi, »da bi dal sultan svojo hčerko za ženo siu ubogega

tanu. Povedala mu je željo svojega sina ter mu izročila dar.

»Kako lepi dragulji! To je pa v resnici velika redkost!« je vzkliknil sultan, ki ni še nikoli videl tako dragocenih kamnov. »Tvoj sin bo dobil mojo hčerko. Toda še prej mi mora poslati štirideset zlatih posod, ki bodo polne takih biserov. Vsako posodo mora nositi črn suženj, in vsakega črnega sužnja mora voditi bel, mlad in lep suženj. Vsi pa morajo biti prekrasno oblečeni.«

Aladinova mati se je vrnila domov zelo žalostna. Misliła je pač, da je bilo vse upanje njenega sina prazno. Toda Aladin ji je rekel:

»Moj duh bo poskrbel za vse, kar je potrebno.«

In začel je drgniti čudežno svetilko.

Duh se je prikazal, takoj razumel, kar je zahteval Aladin, in v naslednjem trenutku je stalo pred njima štirideset črnih sužnjevc, ki so nosili v zlatih posodah dragocene kamne. Spremljali jih je pa štirideset belih sužnjevc. Aladin si je tedaj ukazal lepega konja, štirideset sužnjevc zase, šest sužnjevc pa za spremstvo svoji materi. Vsi so bili sijajno oblečeni. Z veliko slovesnostjo so odšli vsi v sultanovo palačo.

Sultana je silno presenetil ves sijaj. Hotel je, da bi Aladin še tisti dan poročil kraljično. Toda Aladin je to odklonil.

»Najprej hočem sezidati sijajno palačo, ki bo vredna sprejeti vašo hčerko.« Takoj je poklical duha svetilke, in v eni sami noči je bila zgrajena sijajna palača prav nasproti sultanove palače. Tedaj sta se Aladin in princezinja Badrubudur poročila in sta živela srečna mnogo let.

To-la tam daleč v Afriki je še vedno živel hudobni čarovnik. Nekega dne je s svojo čarobno močjo odkril, da Aladin ni bil mrtev

Zobobol'lahko odstrani

VERAMON.

Veramon se nadalje uporablja pri glavobolu, po preveč zavzitem alkoholu, pri bolečinah ran in bolestin menstrualni.

Zavrtki s 2 tabletama in v 10 ter 20 tabletami se dobe v vseh lekarnah.

VERAMON

Opisna. reg. pod št. Br. 51206 od 1. XI. 1936

pod zemljo, kakor je on to misli, temveč jo živel bogat in srečen.

»On je odkril skrivnost svetilke!« je rekel čarovnik.

In šel je na pot na Kitajsko.

Ko je prišel do mesta, kjer je živel Aladin, je kupil svetilke iz bleščečega bakra, se preoblekel v trgovca, šel proti kraljevi palači ter vpil:

»Nove svetilke v zameno za stare svetilke. Nove svetilke v zameno za stare svetilke.«

Aladin je bil zunaj mesta na lovu, toda princezinja je slišala vpitje trgovca ter rekla enemu izmed svojih sužnjevc:

»Tam je stara svetilka. Poglej, če ta trgovec res govori res govori resnico in če ti bo dal za to staro svetilko novo.«

Čarovnik je takoj zamenjal svetilko ter je s svojim plenom zbežal na samotni kraj. Tam je začel drgniti svetilko in takoj se je prikazal duh.

»Prenesi takoj Aladinovo palačo z njenimi prebivalci vred v Afriko!« je ukazal čarovnik.

Ko se je sultan drugo jutro prebudil ter pogledal skozi okno, ni mogel verjeti svojim očem, ko je zapazil, da je Aladinova palača izginila.

»Moja hčerka, moja hčerka!« je začel vpiti.

In dal je povelje svojim stražam, naj uklenejo Aladina, ki se je vračal z lova. Sultan bi najrajši dal takoj odrezati glavo svojemu zetju. Toda bal se je upora, kajti ljudstvo je zelo rado imelo Aladina. Zato je moral pustiti Aladina 40 dni časa, da bo našel izgubljeno kraljičino.

Ubogi Aladin je bil obupan. Nič ni vedel, kja naj bi prav za prav iskal svojo palačo ter svojo lepo princezinjo.

(Nadaljevanje prihodnjč.)

JABLIN - Jabolčnik

za izdelavo umetne domače pijače Vas stane za 50 litrov zavitek din 30.—, po pošti din 42.—, 2 zavitka po pošti din 78.—, 3 zavitki po pošti din 110.—. Predaja Dragerija Emons

Ivan Kanc - Ljubljana - Nebotičnik

